Beniuolentia nõ eſt amicicia eſt tñ principium ipſius.
Ex beniuolentia diuturna fit amicicia.
Concordia ad amiciciam pertinet.
Bñfactores prius amant beneficiatos q̃ʒ ꝙ amenť ab eis
Omnis artifex plus diligit opus ſuum q̃ʒ ꝙ diligať ab ope/
re: vt patet de parentibus reſpectu filiorum.
Quod cum magno labore acquiritur magis diligitur. vt pa/
tet de hominibus querentibus pecuniam a labore proprio
Amicus debet ſe habere ad amicum vt genu ad tibiam.
Queadmodũ ciuitas ꝛ alia ꝯgregatio videť eſſe principaliſſi
mũ ſuijpſius: ſic et hõ. ſed principaliſſimũ in hoĩe eſt intellectꝰ
ergo homo maxime videtur eſſe ſuus intellectꝰ. Ex predicto
habemus ꝙ omnis denominatio debʒ fieri a principaliori.
Homo eſt animal politicum aptum natum ꝯmunicare ſuum
conceptum ſiue conuiuere.
Amicicia eſt maxime bonorum exteriorum
Melius eſt cum amicis ꝛ precipue cum bonis q̃ʒ extraneis
quibuſcunqʒ alijs commorari.
Felix honeſtis indiget
Solitaria difficilis eſt vita.
Virtuoſorum beatiſſima eſt vita
Preſentia amicorum eſt delectabilis tam in bonis fortunis
q̃ʒ in alijs ſcʒ malis. In malis quia triſtati alleuiant amicis
ꝯdolentibꝰ ipſis In bonis qꝛ delectabile ẽ ꝯuerſari cũ amico
Amicus eſt conſolatio amici viſione et ſermone.
In omnibus oportet imitari meliores
Amicicia bonorum coaugetur bonis colloquijs ꝛ operibus
quibus ipſi vtuntur. Vnde a bonis bona fiunt

Sequũtur autoritates. x. libri ethicorum ariſtotelis.

In actibus humanis minus crediť ſermonibꝰ q̃ʒ opibꝰ
Quando ſermones diſſonant operibus ſenſibilibꝰ tũc
contemnuntur.
Ex quibus res generantur in hec reſoluuntur
Omnis virtus in corpore exiſtens fatigabilis eſt
Quedam delectant que poſtmodum non delectant
Vnuſquiſqʒ maxime oꝑatur in illo quod maxime diligit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Delectatio tenet operantem in opere

Operatio delectabilior minus delectabilem expellit. vñ amã
tes fiſtulas non poſſunt intendere ſermonibus.

Non potentes ꝯtinue laborare requie indigent

Phia habz delectatões ãmirabiles puritate ⁊ firmitate.

Ultima felicitas hominis ꝯſiſtit in optima operatione

Optime potentie ſunt reſpectu optimi ſubiecti

Speculatio ipſius veritatis eſt ipſa felicitas

Uita ꝯtemplatiua melior eſt ꝙ̃ vita actiua: que ẽ vita ſm ho-
minem. quia vita ꝯtemplatiua eſt vita diuina

Duplex eſt vita ſcz ꝯtemplatiua ⁊ politica: inter quas ꝯtem-
platiua eſt melior: cum ſit diuina alia vero humana

Unuſquiſqꝫ opera ſua dirigere debet ad bene viuenduz ſm
optimum eorum que ſunt in ipſo

Optimũ in homine eſt intellectus. qꝛ licet intellectus ſit mi-
nus in ꝗ̃ntitate: tñ maximus eſt in poteſtate ⁊ precioſitate

Unũqdqꝫ dicit̃ maximuz qd eſt principaliſſimum ſui: ⁊ hoc
poteſt dici intellectus. qꝛ intellectus eſt principaliſſimum ho
minis. ex quo iiez habemꝰ ꝙ denoĩatio fit a principaliori

Proprium opus dei eſt ſpeculatio.

Nõ felix ſiue ſapiens indiget aliq̃liter rebꝰ extrioribus. quia
natura ꝑ ſe nõ eſt ſufficiens ſpeculariſz oportz ꝙ hẽat corpꝰ ſa
nũ cibũ bonũ ⁊ reliquũ famulatũ. nõ tñ indiget multis ac ma
gnis rebꝰ: ꝙ nõ opz felicẽ vel phm eſſe dñm terre vel maris

Moderate ditati non minus agunt bona ꝙ̃ potentes: imo
etiam magis. vnde dicitur ꝙ moderate ditati ſunt felices: qꝛ
magis agunt ſm virtutem vel intellectum.

Homo ſm intellectum oꝑans ⁊ habens curaz eſt bene diſpo
ſitus. ⁊ ideo amantiſſimus eſſe videtur

Homo maxime ſapiens maxime felix eſt

Sermones ꝯſonantes oꝑibus ſunt acceptandi: diſſonãtes
vero ſuſpicandi

Nõ facile eſt hoĩes ex antiq̃ ꝯſuetudine trãſmutare ꝑ ſermo-

Multi plus coacti obediũt neceſſitati ꝙ̃ ſermoni Lnes.

Quidã ſunt diſpoſiti ad virtutes ex natura: quidaz ex ꝯſuetu
dine: q̃dã ꝑ doctrinã. ⁊ ad hoc ꝙ doctrina habeat efficaciam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In auditoribus oportet animam auditoris eſſe diſpoſitaȝ et
preparatam ſicut terra anteq̄ȝ nutriat ſemen Oportet bonos
prouocare per virtutes ad premia. malos autēȝ per penas in
ſanabiles totaliter exterminare.

¶ Autoritates ariſtotelis libri de fortuna bona.

In bonis exterioribus quorum fortuna eſt domina nō
ↄtingit hominem eſſe felicem.
Ubi plurimꝰ intellectꝰ ⁊ rō: ibi q̄n̄q̄ȝ minima eſt fortuna
Ubi vero plurima fortuna: ibi minimus q̄n̄q̄ȝ intellectus.
Deum dignificamus vt dominum exiſtentem vt dignis di-
ſtribuat bona ⁊ malis mala.
Deum veriſimile non eſt prauoꝝ curam habere
Appetitus naturalis naturaliter tendit ad bona.
Illi ſūt bn̄ fortunati q̄cūq̄ȝ directe agūt ſine rōe: vt in pluribꝰ
Quid eſt melius intellectu ⁊ ſcia niſi deus
Deus bene videt preſentia preterita ⁊ futura.
Bōa fortūa ē appetitꝰ naturalꝭ datꝰ a dō mouēte totā naturā.

¶ Sequūtur autoritates libri yconomice ariſtotelis.

Ciuitas ē domoꝝ pluralitas p̄dijs et poſſeſſiōibꝰ abun-
dans ad bn̄ viuēdū ordinata. Cōicatio viri ⁊ feie in aīa-
libꝰ irrōnabilibꝰ eſt ſolū grā ꝓlis ꝓcreāde. in hoibus vero nō
ſolū gratia illius: ſed etiam gratia alterius vtilitatis.
Que parētes potētes exn̄tes fecerūt filijs īpotentibꝰ iterū re-
portant a potentibꝰ filijs parentes impotētes ⁊ ſenio ↄfecti.
Natura facit vnū animalium ↄiugabilium forte ſcȝ maſculū
vt vlciſcatur pre fortitudine ſibi illata. aliud vero debile ſcȝ fe-
minam vt magis ſe cuſtodiat pre timore
Uir nō debet iniuriari femine vt femina nō iniuriet ei. Iniu-
riari femine eſt virū cū extranea muliere coire. ſed iniuriari vi
ro feiam eſt feminā coire cū extraneo viro ſm Eſiodū poetaȝ
virū oportet. i. expetit viro puellam ducere in vxorem vt do-
ceat eam bonos mores: quia iuuēcula eſt flexibilior vidua
Diſſilitudines moꝝ inter viꝝ ⁊ mulierē nequaq̄ȝ ſunt amāde
Due ſunt ſpēs ſeruoꝝ. ſcȝ ꝓcurator ⁊ opator. Oportet ſeruis
tria dare. opa: ⁊ penam. i. diſciplinā: ⁊ victū ſufficientem. q2 ſi
ne mercede impoſſibile eſt operari.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf